

Hulp van buitenaf

De betrokkenheid van mensen buiten het Brandpunt hebben we hard nodig. We worden dit jaar onder andere financieel gesteund door de PKN gemeente in Giessen-Oudekerk. Maar ook de steun van mensen die komen schoonmaken, koken, of klussen wordt door ons zeer gewaardeerd. Het delen van een stukje verantwoordelijkheid doet ons goed. Ook voelen we ons gedragen door uw gebed en de belangstelling die er is in de vorm van

een bezoek, mail of kaart. We zijn nog op zoek naar nieuwe leden voor de commissie van het huis. Spreekt het werk in het Brandpunt u aan en wilt u samen met ons bouwen aan dit huis, dan horen we graag van u.

Tenslotte

Hayat schreef onder aan de brief die ze aan ons schreef deze zegen op. Ook hiermee zouden wij willen afsluiten. "De Heer is voor mij om me de juiste weg te wijzen. De Heer is achter mij om me te omarmen en te beschermen tegen gevaar. De Heer is onder mij om mij op te vangen wanneer ik dreig te vallen. De Heer is er om me te troosten als ik verdrietig ben. Hij omgeeft mij als een beschermende muur wanneer anderen om mij heen vallen. De Heer is boven mij om me te zegenen. Zegen ons zo vandaag, morgen en tot in eeuwigheid."

Aanmelden nieuwsbrief

Wilt u onze nieuwsbrief ontvangen? We sturen hem u graag toe. Dat kan per post of per mail. Stuur even een berichtje naar info@gemeenschapshuizen.nl

of per brief:
Zuidhoek 168
3082 PP Rotterdam

www.gemeenschapshuizen.nl

info@gemeenschapshuizen.nl

Giro 911 35 89 tnv Com. Gemeenschapshuizen Rotterdam

Een thuis voor jonggelovigen

Brandpunt nieuwsbrief

De eerste periode van het jaar 2007 was voor ons allemaal heel bijzonder. De hoogzwangere Hayat kwam bij ons wonen en eind januari werd zij moeder van een mooie zoon, Mohammed Ali. Marian en Carine waren getuige van zijn geboorte. We hebben genoten van dit wonder van nieuw leven. Hayat schrijft over haar periode in het Brandpunt:

*Ik ben Hayat, moeder van Mohammed Ali, die inmiddels al weer 4 maanden is. Toen ik hier voor het eerst kwam stond ik er alleen voor, afgestoten door mijn familie. Ik had geen huis, geen vertrouwen in de toekomst, maar wel een kindje dat geboren zou worden. Mijn kind en ik waren nergens welkom, maar hier in het Brandpunt zijn we meer dan welkom geweest. Richard, Marian, Carine en Carolien en de kinderen hebben hun thuis voor ons opengesteld en ik heb me nergens zo thuis gevoeld. Mijn zoontje is met vele warme en open armen ontvangen. Deze mensen zagen hem als een waar wonderdje. We hebben een geweldige kraamtijd gehad en zijn ontzettend verwend. De dames hebben me geweldig gesteund. Van een knuffel op het moment als ik er helemaal doorheen zat tot het samen wegpuffen van mijn weeën. Het Brandpunt is voor mij een ware rots geweest in de branding. En heeft samen met de bewoners ware remsporen achter gelaten in mijn hart. Liefde + warmte + harmonie = t Brandpunt.
Groetjes, Mohammed Ali en Hayat.*

Inmiddels hebben we afscheid van Hayat en Mohammed Ali genomen. Ze heeft een eigen huis gevonden waar ze samen wonen. Natuurlijk missen we hun gezelligheid, maar zijn we blij dat het goed met hen gaat en dat het contact blijvend is.

Een onregelmatig
verschijnende
nieuwsbrief vanuit
gemeenschapshuis
Het Brandpunt
Zuidhoek 168
Rotterdam
010 283 92 20

6^e jaargang
nummer 1
mei 2007

In dit nummer:

Brandpunt-baby

Team compleet

Noodopvang

Open avonden

Hulp van
buitenaf

Ook hebben we afscheid genomen van Ken, een Chinese jongen die vanaf oktober 2006 bij ons in huis woonde. Zo'n afscheid is altijd moeilijk, ook omdat je weet dat zijn toekomst in China onzeker is. Hij heeft erg genoten van het leven in een gezin, iets wat hij zelf gemist heeft. De aandacht voor elkaar en de gesprekken waren belangrijk voor hem. Zijn leergierigheid en zachte karakter zullen ons bijblijven. Het blijft lastig om steeds afscheid te moeten nemen van mensen waar je zo van bent gaan houden. Het is iets wat nooit zal wennen.

Naast Annelies, die sinds november 2006 bij ons woont, is ook Mirurgia vanaf 1 april bij ons komen wonen. Een veertienjarige puber, die nog voor een onbekende tijd met ons zal meewonen. We hopen op een hele goede periode met elkaar, waarin zowel Annelies als Mirurgia in rust kunnen nadenken over de volgende stappen die ze zetten in hun levens.

Team

Vanaf februari zijn we als team weer compleet. Naast Richard, Marian en Carine is nu ook Carolien in het Brandpunt komen wonen als

kernbewoner. We zijn blij met haar komst! Een fase van elkaar beter leren kennen is begonnen. Hieronder stelt Carolien zich aan u voor:

***

Al weer drie maanden zijn verstreken sinds ik mijn intrek als nieuw teamlid in het Brandpunt heb genomen. Ik geniet ervan om in Rotterdam te wonen, deze stad met al die verschillende culturen. Een bruisende stad, een stad met een echte eigen stijl en sfeer. Al lange tijd had ik het verlangen om naar Rotterdam te gaan, waar ik door mijn plek in het Brandpunt nu handen en voeten aan kan geven. Ik begin mij inmiddels steeds meer thuis te voelen.

Ik ervaar het als een voorrecht om in dit speciale huis te wonen. De afgelopen periode heb ik al veel nieuwe mensen leren kennen. Ontmoetingen met veel verschillende mensen. Individuen met ieder een eigen verhaal. Soms bizarre situaties. Levens die kapot zijn. Complete chaos. Relaties die zijn stuk gelopen. Gebrokenheid, pijn en verdriet. Het kan me shockeren als ik er bij stil sta.

Aan de andere kant is het zo bijzonder om Gods hart te zien. Dat Hij ons niet opgeeft ook al hebben we nog zoveel fouten gemaakt of is er zoveel pijn die ons leven beheerst. Ik ben dankbaar voor een plek als het Brandpunt waar Gods liefde voelbaar aanwezig is door de sfeer en de gastvrijheid heen. Ik geloof dat ieder die hier binnenkomt, daar iets van zal proeven.

Het is voor mij best een omschakeling om nu in dit gemeenschapshuis te wonen.

Het is intensief om in alle opzichten je

leven te delen. Elkaar dienen door schoonmaken, koken, opruimen, rekening houden met elkaar. Er zijn voor elkaar. Geven en nemen.

Toch geloof ik dat God ons daarvoor heeft gemaakt, om met en voor elkaar te leven. Om te leven in relaties. God geniet ervan als we in liefde als broers en zussen samenwonen.

Hem gehoorzamen, Hem volgen is niet altijd makkelijk, maar het geeft rust om te weten dat Hij degene is die in staat voor de oogst.

Tot slot nog een paar feiten over mijzelf voor degenen die mij nog niet kennen.

Ik kom uit Utrecht en ben 28 jaar. Ik werk parttime als logopedist in een praktijk in Alphen aan de Rijn. Voor de toekomst verlang ik ernaar dat velen nog zullen delen in de warmte van het Brandpunt. Dat veel harten zullen worden aangeraakt door tastbare liefde. Gods glorie door het Brandpunt heen!

Carolien

***

Noodopvang

De aanvragen voor de noodopvang lijken altijd tegelijk te komen. Soms is het een tijd stil en dan zijn er in 1 week opeens drie aanvragen. De redenen dat mensen hier komen zijn heel verschillend. Van een tijdje rust vanwege relatieproblemen, tot het huis uitgezet zijn vanwege een verkeerde huisbaas, een zogenaamde huisjesmelker. Door die verhalen besef je dat je midden in een gebroken samenleving woont, waar geen eenvoudige oplossingen bestaan en waar voor sommigen het leven een gevecht lijkt te zijn.

Open avonden

We zijn blij met de vaak druk bezochte avonden. Er is een vaste groep die op de open avonden komt mee-eten. Daarnaast zijn er toch ook steeds weer nieuwe mensen die aanschuiven. Op Tweede Paasdag, al weer even geleden, hebben we met elkaar gebruncht. Bezoekers van de open avonden en ook de oud-bewoners van vorig jaar waren daarbij, tenminste degenen die in Nederland wonen. Het was goed om met hen aan één tafel te zitten, te praten en te genieten van de sfeer. Herinneringen konden worden opgehaald. Daarna zijn we met een groep gaan fietsen op tandems in de Bommelerwaard. We konden toen aan den lijve ondervinden hoe moeilijk het is om het stuur uit handen te geven, want achterop heb je geen enkele mogelijkheid om de richting te bepalen. Ook op geloofsgebied is het lastig om het stuur uit handen te geven. We hebben ervaren dat het soms anders gaat dan we zouden willen. Toch is het heerlijk om te weten dat Hij aan het stuur zit en wij hem mogen volgen. Achter op een tandem is het wel de bedoeling dat je meetrapt en meebeweegt anders kom je niet vooruit en dat is in het echte leven net zo.